

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези X Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(18-19 жовтня 2024 р.)**

1 том

ОДЕСА 2024

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези X Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 18-19 жовтня 2024 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2024. — 341 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 31.10. 2024 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри музично-інструментальної підготовки Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ганна РЕБРОВА

©Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського, 2024

заклади, які мають інтегрувати цифрові інструменти, щоб залишатися актуальними, зберігаючи баланс між традиційними цінностями та новими трендами мистецтва. Музично-естетичний смак допомагає митцям інтегрувати музику в інші форми мистецтва. Це дозволяє їм створювати синтезовані творчі проєкти, такі як мюзикли, музичні фільми, художні перформанси тощо. Завдяки цьому саме музика стає частиною цілісного художнього досвіду, який впливає на сприйняття творів мистецтва як єдиного організму.

Таким чином основним висновком можна зазначити, що музично-естетичний смак є невід'ємною та безумовною компонентою формування творчої особистості, впливаючи на її культурний, емоційний, та інтелектуальний розвиток.

ЛІТЕРАТУРА

1. Берестенко О. Г. Особливості сформованості музично-естетичного смаку майбутніх педагогів. *Наука і освіта*. №3-4. 2006. С. 54 – 86.
2. Дікуша О. С. Як вчити дітей розуміти класичну музику засобами творчих вправ. *Обдарована дитина*. 2009. №9. С. 50-51.
3. Капичіна О. О. Формування естетичної свідомості молоді в умовах сучасної системи освіти. *Розвиток освітніх процесів і становлення громадянина в контексті європейської інтеграції: Міжнародна науково-практична конференція*. Збірник статей. Луганськ, 2004. С.144-153.
4. Ларіна І., Доля Ю. Формування музично-естетичного смаку дітей дошкільного віку засобом взаємодії музики і живопису. *Збірник наукових праць*. Випуск 26 (1 -2019) .Частина 1. С. 318-323.

Денис БАЛАКАН,

здобувач І курсу другого (магістерського) рівня освіти; Міжнародний гуманітарний університет;

науковий керівник

Тетяна КАПЛІУН

кандидат мистецтвознавства доцент

ЗНАЧЕННЯ МАСТЕРИНГУ В МУЗИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

Мастеринг є ключовим етапом у створенні музичного твору, що завершує процес звукозапису і змішування. Це останній крок перед тим, як музика буде відправлена на тиражування або розповсюдження в цифрових форматах.

Мастеринг покращує загальну якість звуку, надаючи запису професійного завершення. Це включає в себе корекцію тонального балансу, обробку динаміки та зниження шуму.

Під час мастерингу створюються кінцеві версії записів, готові до тиражування на CD, вінілових платівках або до цифрового розповсюдження. Майстеринг враховує специфічні вимоги кожного з цих носіїв.

Мастеринг також включає забезпечення відповідності технічним стандартам, які визначають вимоги до формату, рівнів гучності та інших параметрів, які можуть бути важливими для розповсюдження музики на різних платформах.

Важливість мастерингу:

- *Забезпечення професійної якості:* якісний мастеринг дозволяє досягти високого професійного рівня звучання, що важливо для конкуренції на ринку.

- *Покращення слухацького досвіду:* мастеринг допомагає зробити музику приємною для прослуховування на різних пристроях і в різних умовах.

- *Відповідність індустріальним стандартам:* звукозапис, що пройшов мастеринг, відповідає стандартам якості, що дозволяє його прийняття на радіо, стрімінгові сервіси та інші медіаплатформи.

Емоційна передача:

- звукоорежисер має завдання висловлювати та підтримувати емоційний зміст музичного чи аудіовізуального твору. Це може включати передачу радості, туги, вагомих моментів, напруження чи будь-яких інших емоцій;

- у випадку вокальних записів, звукоорежисер використовує техніки обробки голосу, які підсилюють емоційну виразність виконання. Це може включати в себе роботу зі ступенями компресії, реверберації та інших ефектів;

- у випадку звукового супроводу до фільмів чи відеоігор, звукоорежисер працює над синхронізацією музики та звукових ефектів з образами, щоб підсилити емоційний вплив сцен та ситуацій;

- емоційна передача також дозволяє звукоорежисерам створювати атмосферу та визначати стильовий образ твору. Вона може впливати на загальну атмосферу проекту, надаючи йому характер та індивідуальність;

- вона робить звуковий досвід більш насиченим, захоплюючим та вражаючим для слухачів або глядачів.

Мастеринг враховує, як людське вухо сприймає звук. Інженери можуть застосовувати техніки, які роблять музику більш приємною і менш стомлюючою для слухача, наприклад, пом'якшення різких частот або створення ефекту «гучності» без фактичного збільшення амплітуди.

Загалом, звукоорежисер через мастеринг може впливати на естетичні аспекти музичного твору, роблячи його більш виразним, збалансованим і співіснуючим з художнім вираженням автора.

ЛІТЕРАТУРА

1. Katz B. Mastering Audio: The Art and the Science. 3st edn. Oxford : Focal Press, 2002. 106 p.
2. Kosmas L. The Art of Mixing & Mastering. Publisher: Omnibus Press, 2014. 50 p.

3. Nardi C. Gateway of Sound: Reassessing the Role of Audio Mastering in the Art of Record Production. *Dancecult. Journal of Electronic Dance Music Culture*. № 8 (1). 2014. P. 8–25.

4. Rumsey F., McCormick T. Sound and Recording. 7th Edition. Publisher(s): Routledge, 2014.

Лаура ГУКАСЯН

здобувачка бакалаврського рівня освіти;
Міжнародного гуманітарного університету;

науковий керівник

Тетяна КАПЛУН

кандидат мистецтвознавства доцент

ОСОБЛИВОСТІ РИТМІЧНОГО УСТРОЮ В ЖАНРІ БОСАНОВА

Босанова – бразильський музичний стиль, який виник наприкінці 1950-х років, який поєднує елементи джазу і самби. Буквально «bossa nova» у прямому перекладі означає «нова тенденція» чи «нова хвиля» на португальському [1].

Ритмічна основа босанови походить від самби, але має більш стриманий і витончений характер. Самба поєднує в собі ритмічні малюнки та відчуття, що зародилися в афро-бразильських рабських громадах. В самбі часто розташовуються акценти на сильних долях, а в босанові акценти зміщені. Також зазначимо інтенсивне використання синкопованих ритмів, що створює унікальний ритмічний малюнок.

Гітара є ключовим інструментом у босанові. Навіть у більших крупних джазових аранжуваннях гітара залишається центральною. Босанова зазвичай грається на класичній гітарі з нейлоновими струнами пальцями без медіатора, що надає її звучанню характерного м'якого звуку. В босанові використовуються складні акордові прогресії, які надають можливість для створення більшого різноманіття та глибини. Жуано Жильберто, один із засновників стилю, зазвичай брав один з декількох ритмічних інструментів з самбового ансамблю (найчастіше це був тамборім) та приміряв до граючої руки.

Відносно ударної партії зазначимо, що, як і в самбі, сурдо виконує остинато на сильній долі, що підкреслює ритмічний малюнок. Малюнок клавесина звучить дуже схоже на два-три чи три-два сон клавир кубинських стилів, таких як мамбо, але відрізняється тим, що сторона «два» клавир відсунута восьмою нотою. Також важливим у ударній секції для босанови є кабаса, яка грає стійкий малюнок шістнадцятих нот. Ці партії легко адаптуються до ударної установки, що робить босанову досить популярним бразильським стилем барабанщиків.

ЛІТЕРАТУРА

Особливості підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в нових соціо-культурних умовах.....	129
Ван Цзі (Жуйке)	
Формування вокальної культури майбутніх учителів музики.....	133
Ходот А.	
Результати діагностики сформованості індивідуального сценічного іміджу школярів умовах навчання естрадного співу.....	137
Іригіна С., Шиліна А.	
Українська пісенна спадщина як засіб розвитку національної самосвідомості здобувачів вищої освіти.....	140
Дай Хуей, Кьон Н.	
Сутність поняття «різностильові вокальні навички».....	144
Барановський Ю.	
Поліхудожня обізнаність як основа майстерності майбутнього артиста оркестру.....	146
Чень Сяоюй, Кьон Н.	
Сутність і структура вокально-стильової майстерності майбутніх викладачів України й Китаю.....	148
Грабовська А.	
Особливості впливу національних меншин на хореографічне мистецтво Закарпаття та розвиток фольклору.....	149
Костенко Т.	
Система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі.....	156
Кочиашвілі А.	
Музично-естетичний смак як важлива компонента у формуванні творчої особистості.....	163
Балакан Д.	
Значення мастерингу в музичному мистецтві.....	165
Лукасян Л.	
Особливості ритмічного устрою в жанрі босанова.....	167
Го Шижун, Ніколаї, Г.	
Стилізація як засіб сучасної інтерпретації традиційної китайської хореографії	168
Небещук Є.	
Жанрові особливості балади.....	171
Добровольська, Р.	
Ретроспективний аналіз музикотерапевтичної освіти в США.....	173
Dashkovskiy V.	
Concert and performing activity as a condition for self-expression of future piano teachers.....	176